

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o **T. K.**, nar. X., bývajúceho vo V., dieťa rodičov - matky **V. K.**, bývajúcej vo V. a otca **I. V.**, bývajúceho v Č., zastúpeného JUDr. S. M., advokátkou so sídlom v N., **o zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 8 P 169/2008, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2010 sp.zn. 11 CoP 34/10 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie otca **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Malacky z 22. septembra 2009 č.k. 8 P 169/2008-57, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na syna T. K. zo sumy 1 000,-- Sk mesačne na sumu 83 EUR mesačne počnúc dňom 1.9.2007. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie otec. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby zrušil aj rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil do štádia prvostupňového konania. Dovolanie odôvodnil inou vadou konania, ktorá podľa neho mala spočívať v tom, že odvolací súd sa nezaoberal významnou otázkou a to tým, že či mal skutočne finančné prostriedky na kúpu služobného bytu podľa znaleckého ocenenia v sume 1 700 000,-- Sk, resp. na zabezpečenie

pôžičky na takýto byt. Odvolaciemu súdu ďalej vyčítal, že objektívne neposúdil jeho schopnosť uhrádzať zvýšené výživné.

Matka vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Uvedené ustanovenie v odsekoch 1 až 3 pripúšťa dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu a za určitých podmienok aj proti potvrdzujúcemu rozsudku. V zmysle odseku 4 tohto ustanovenia však dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. V preskúmvanej veci sú predmetom konania práva a povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu upraveného Zákonom o rodine (vyživovacia povinnosť rodičov), nejde však o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavenie ich výkonu, ani o priznanie rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, ani o určenie alebo zapretie rodičovstva a ani o osvojenie. Prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia je preto vylúčená.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom g/ rozhodoval

vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Námietky dovolateľa týkajúce sa nesprávneho skutkového záveru prvostupňového i odvolacieho súdu v otázke finančných prostriedkov na odkúpenie služobného bytu, a týkajúce sa aj nesprávneho právneho posúdenia, veci neboli spôsobilé založiť prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle tohto ustanovenia sa totiž rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Samotná nespokojnosť účastníka so skutkovými a právnymi závermi súdu však bez ďalšieho nezakladá taký postup súdu, ktorý by znamenal znemožnenie realizácie jeho procesných práv (napr. právo navrhnovať dôkazy, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a pod.). Výhradami smerujúcimi voči vecnej správnosti rozsudku odvolacieho súdu by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie otca ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, keďže ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2010

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová